

Preventivní program - přílohy MGV, SZŠ a VOŠ zdravotnická Vsetín

školní rok 2018 – 2019

1. Řešení přestupků.
2. Kontaktní adresy.
3. „Jak poznám, že moje dítě užívá alkohol nebo drogy“.
4. Doporučení rodičům, jejichž dítě má problémy s návykovými látkami.
5. Proč a jak odmítat alkohol a drogy.
6. **Školní program proti šikanování.**

Školní metodik prevence: Mgr. Kateřina Haganová

1. Řešení přestupků

V případě podezření na užívání, zjištění užívání a distribuci OPL, zjištění krádeží a vandalismu ve škole, bude řešení probíhat podle Metodického pokynu MŠMT (č. j. 20 006/2007-51) příloha č. 1.

V případě řešení šikanování mezi žáky bude postupováno dle Školního programu proti šikanování pro MG, SZŠ a VOŠ zdravotnická Vsetín, vypracovaného na základě Metodického pokynu MŠMT k řešení šikanování ve školách a školských zařízení (č. j. 22294/2013-1) – viz strana 7 tohoto dokumentu.

V případě záškoláctví (neomluvené absence) bude řešení probíhat podle Metodického pokynu MŠMT k jednotnému postupu při uvolňování a omlouvání žáků z vyučování, prevenci a postihu záškoláctví (č. j. 10194/2002-14).

O všech řešeních bude veden písemný záznam.

2. Kontaktní a internetové adresy

<u>Zařízení</u>	<u>Adresa</u>	<u>Telefon, email</u>
Pedagogicko-psychologická poradna	Vodní ul., Val. Meziříčí	571 621 643
	Hrbová 1561, Vsetín	571 411 426
Městský úřad Vsetín – odděl. sociálně právní ochrany dětí	Svárov 1080, Vsetín	571 491 635
Centrum Klíč, kontaktní centrum pro drogově závislé	Ohrada 1879, Vsetín	571 436 900, 737 451 757 kc-klic@seznam.cz
Centrum poradenství pro rodinné a partnerské vztahy	Nemocniční 945 (poliklinika), Vsetín	571 818 515, 608 885 027 poradna.vsetin@centrum-poradenstvi.cz
Anonymní poradna AIDS	4. května 287, Vsetín (budova KHS Zlínského kraje, územní pracoviště Vsetín)	571 498 022, 777 239 821
Azylový dům pro ženy a matky s dětmi	Hrbová 1561, Vsetín	739 633 345, 739 633 346 azylovydum@azylovydum.cz
Krizová linka k šikaně pro učitele, žáky a rodiče		286 881 059
Linka bezpečí (pro děti a mládež)		800 155 555 (zdarma) 800 155 155 (zdarma)
Linka vzkaz domů		800 111 113 (zdarma)
Policie ČR, skupina tisku a prevence	Hlásenka 1516, Vsetín	974 680 111, 974 680 208
Městská policie Vsetín	Svárov 1080, Vsetín	156 (tísňová linka), 571 491 214, 571 420 546, 731 637 773

<http://www.msmt.cz/socialni-programy>

<http://www.drogovaporadna.cz>

<http://www.dropin.cz>

<http://www.sananim.cz>

<http://www.prevence-info.cz>

<http://www.drogy-info.cz>

<http://www.sikana.cz>

<http://www.sikana.org>

<http://www.minimalizacesikany.cz>

<http://www.e-bezpeci.cz>

3. „Jak poznám, že moje dítě užívá alkohol nebo drogy“

- ✦ Změnila se osobnost Vašeho dítěte v poslední době v nějakém významném ohledu?
- ✦ Má časté výkyvy nálad?
- ✦ Straní se Vás, je zlostný nebo depresivní?
- ✦ Tráví hodně času sám ve svém pokoji?
- ✦ Ztratil zájem o školu, případně další aktivity např. sport, koníčky, kamarády?
- ✦ Zhoršil se jeho prospěch? Je méně soustředěný?
- ✦ Reaguje nepřiměřeně, lže nebo podvádí, zhoršil se jeho vztah k členům rodiny?
- ✦ Máte pocit, že se Vám doma ztrácejí peníze nebo věci?
- ✦ Přestalo se Vaše dítě o sebe starat, zdá se Vám nemocné unavené, změnil se jeho styl oblečení?
- ✦ Našli jste někdy důkazy užívání drog nebo alkoholu?
- ✦ Pozorujete fyzické příznaky užívání (rozšířené, zúžené zornice, nejasné vyjadřování, změny myšlení?)

4. Doporučení rodičům, jejichž děti mají problémy s návykovými látkami

(zpracováno dle metodiky prim. MUDr. Karla Nešpora, Csc.)

Co dělat?

- Požívání drog není trestné, žádný soudní postih dítěti nehrozí. Je-li dítě pod vlivem drog a hrozí otrava, **neváhejte zavolat lékaře.**
- S dítětem pod vlivem drog nemá smysl se hádat. **Vážný rozhovor odložte na pozdější dobu.**
- Nespoléhejte na okamžité řešení, ale spíše na dlouhodobou výchovnou strategii. Základem je **nepodporovat a neusnadňovat pokračující braní drog, naopak odměňovat každou změnu k lepšímu.**
- Získejte důvěru dítěte a naslouchejte mu. **Vyslechnout dítě však neznamená přistupovat na jeho stanovisko.**
- Naučte se s dítětem o alkoholu a drogách mluvit. **Bude-li nějakou drogu obhajovat, vyslechněte ho, ale opatřete si protiargumenty.**
- Uvědomte si své možnosti. Dítě bývá většinou nezralé a neschopné se o sebe postarat. **Může pohrdat názory rodičů, ale většinou si nedokáže opatřit základní prostředky k životu. V tom je vaše síla.** Dítě by mělo cítit, že vaše péče je jiná, když se chová rozumně a když ne. Cílem je, aby dítě pochopilo, že skutečná samostatnost předpokládá schopnost se o sebe postarat.
- Vytvořte zdravá rodinná pravidla. **Dítě by mělo vědět, jaké důsledky bude mít jeho jednání.**
- **Jestliže dospívající není ochoten ke změně, měl by nést důsledky.** To se netýká situací, kdy je ohrožen život. (Teprve až vážné problémy, které drogy působí, jsou často důvodem ke změně.)
- Předcházejte nudě. **Počítejte s tím, že může být nutné trávit v prvním období s dítětem mnohem více času.**

- **Pomozte mu odpoutat se od nevhodné společnosti.** To má pro překonání problému často podstatný význam. Jestliže vám potomek tvrdí, že s lidmi, se kterými dříve bral drogy, chce jenom pobýt a popovídat si, buď lže, nebo podceňuje nebezpečí.
- **Posilujte sebevědomí dítěte.** Udržujte křehkou rovnováhu mezi kritickým postojem vůči chování dítěte („nelíbí se nám, že bereš drogy“) a respektem vůči jeho osobnosti („vážíme si tě jako člověka a záleží nám na tobě“). **Oceňujte i drobné pokroky a změny k lepšímu.**
- **Spolupracujte s dalšími dospělými.** Důležitá je spolupráce mezi oběma rodiči ale i v rámci širší rodiny, spolupráce se školou, léčebnými zařízeními, případně dalšími institucemi.
- Budte pro dítě pozitivním modelem. K tomu je nutné, abyste **mysleli i na své zdraví a svoji tělesnou a duševní kondici a abyste měli své kvalitní zájmy.**
- **Neváhejte vyhledat profesionální pomoc pro sebe, jestliže ji dítě odmítá.** Pamatujte, že zvládnutím svých problémů zvyšujete i šanci na ovlivnění dítěte.

Čemu se vyhnout?

- **Nepopírejte problém.** Zbytečně by se tak ztrácel čas a rozvíjela závislost.
- **Neskrývejte problém.** Někdo se za problém stydí a tají ho. Aby se dokázal v situaci orientovat a citově a rozumově ji zvládat, měl by si o problému s někým kvalifikovaným pohovořit, najít spojence.
- **Neobviňujte partnera.** Na to, abyste si vyřizovali s druhým rodičem dítěte staré účty, není vhodná doba.
- **Nezanedbávejte sourozence** dítěte zneužívajícího alkohol nebo jiné drogy. Sourozenci jsou ohroženi a problémem trpí.
- **Nezanedbávejte bezpečnost dalších lidí ve společné domácnosti.** Člověk pod vlivem alkoholu nebo jiných drog může být velmi nebezpečný.
- **Nefinancujte zneužívání drog a neusnadňujte ho.** S tím souvisí i to, aby rodina zabezpečila cenné předměty a nenechala se okrádat (krádež nemusí uskutečnit samotné dítě.)
- **Nedejte se vydírat.** Vyhrožování braním drog, útekem, prostitucí nebo sebevraždou je častým způsobem vydírání rodičů. Všechna tato rizika existují. Tím, že rodiče pod jejich tlakem ustupují, ovšem riziko nesnižují, ale zvyšují.
- **Nevěřte tvrzení, že má dospívající drogy pod kontrolou,** případně, že snižuje dávky a drogu brzy vysadí. Trvejte na změně životního stylu, případně na nějaké skutečně účinné formě léčby.
- **Nevyhrožujte něčím, co nemůžete nebo nechcete splnit.** Ztráceli byste tím důvěryhodnost.
- **Vyhnete se fyzickému násilí.** Většinou nevede k cíli, ale k pocitu ukřivděnosti a k útěkům.
- **Nejednejte chaoticky a impulzivně.**
- **Do nekonečna neustupujte.** Požadavek aby lidé, kteří berou drogy, do vašeho bytu nechodili, je rozumný. Nedělejte zbytečně dlouho „dusno“. Parta a nevhodní přátelé by se tím stávali pro dítě ještě přitažlivější.
- **Nezabouchněte dveře navždy.** I když dítě odejde, je dobré být připraven mu pomoci, pokud přijme určité podmínky.
- **Neztrácejte naději. Vaším tichým spojencem je přirozený proces zrání.** I hrozivý problém se mnohdy podaří úspěšně zvládnout.

5. Proč a jak odmítat alkohol a drogy

Dovednost odmítat se člověku může hodit i v situacích, které se alkoholu nebo drog netýkají. V některých situacích je odmítnutí životně důležité. Kdo neumí odmítat, není svobodný, protože si nemůže vybrat. Kdo si váží sám sebe, snaží se chemii vyhnout. Proč jsou mladým lidem nabízeny drogy? Důvod je vždy jeden. Ten kdo nabízí, chce mít z toho nějaký prospěch.

JAK ODMÍTAT

1. Odmítnutí vyhnutím se.

Souvisí s životním stylem. Do situace kdy by vám někdo nabízel se většinou ani nedostanete, protože máte přátele zájmy a koníčky, které nejdou s alkoholem a drogami dohromady.

2. Nevidím, neslyším.

Nabídku ignorovat, situaci rychle ukončit a odejít.

3. Odmítnutí gestem.

Zavrtění hlavou, odmítavý výraz tváře, odmítavý pohyb rukou, rychle situaci ukončit, jít pryč.

4. Prostě říci NE!

Rázné a energické „NE!“ doplněné odmítavým výrazem tváře a tónem hlasu.

5. Odmítnutí s vysvětlením.

Použijí tehdy, když neodmítám toho, kdo nabízí, ale to, co nabízí.

„Pojď na pivo.“

„Ne, slíbil jsem, že budu do šesti doma, naši něco potřebují.“

6. Nabídnutí lepší možnosti.

Pokud nám na někom záleží, nabídneme mu lepší možnost a uvidíme, o co mu jde, např. místo hospody - kino.

7. Převedení řeči jinam.

Nabídku prostě přeslechněš a začneš se bavit o něčem jiném. Např. „Nechci. Nevíš, co hrají dneska v kině?“

8. Porouchaná gramofonová deska.

Opakování stále jedné věty nebo slova dokola. Nic se nevysvětluje, nevede se dialog. Opakuji např. „nechci“.

9. Odmítnutí protiútokem.

Nabízející se někdy snaží snižovat tvoje sebevědomí a vzbuzovat pocit méněcennosti. Např. „Napij se a nedělej ze sebe kdovíco.“ Místo omlouvání se a vysvětlování lze přejít do protiútku, např. „Nechci, podívej se na sebe, jak vypadáš.“

10. Odmítnutí jednou provždy.

Použiješ ho hlavně tam, kde chceš předejít, aby ti druhý nabízel i v budoucnu. Vhodné u lidí, s kterými přicházíš často do styku (soused, spolužák, příbuzný). Např. „Neberu ze zásady“ či „Dík, já nekouřím.“

11. Odmítnutí jako pomoc.

Tímto odmítnutím chrání člověk svoje zdraví i zdraví nabízejícího. Osobní příklad může vést k tomu, že se nabízející nad sebou zamyslí. Nebude to hned, ale třeba za nějaký čas pochopí a vzpomene si na tvoje slova.

6. Školní program proti šikanování

Šikanování je mimořádně nebezpečná forma násilí, která ohrožuje základní výchovné a vzdělávací cíle školy.

V případě řešení šikanování mezi žáky bude postupováno dle *Školního programu proti šikanování*, vypracovaného na základě Metodického pokynu MŠMT k řešení šikanování ve školách a školských zařízení (č. j. 22294/2013-1).

ŠKOLNÍ PROGRAM PROTI ŠIKANOVÁNÍ

Vytvořeno na základě Metodického pokyn u MŠMT k řešení šikanování ve školách a školských zařízeních
MŠMT-22294/2013-1

Realizační tým: Mgr. Martin Metelka, Mgr. Kateřina Haganová, PhDr. Šárka Sedláčková

Vytvořeno 30. září 2013, upraveno 30. září 2015

Osnova:

- 1) zmapování situace – analýza a evaluace (před a po zavedení programu)
- 2) motivování pedagogů pro změnu
- 3) společné vzdělávání a supervize všech pedagogů
- 4) užší realizační tým
- 5) společný postup při řešení šikanování (šest skupin základních scénářů)
- 6) primární prevence v třídnických hodinách
- 7) primární prevence ve výuce
- 8) primární prevence ve školních i mimoškolních programech mimo vyučování
- 9) ochranný režim (školní řád, dohledy učitelů)
- 10) spolupráce s rodiči
- 11) školní poradenské služby
- 12) spolupráce se specializovanými zařízeními
- 13) vztahy se školami v okolí (v případě účasti žáků různých škol na šikaně)

1) Zmapování situace

Zmapování situace bude provedeno formou anonymního elektronického dotazníku, který bude připraven užším realizačním týmem. Dotazník bude realizován ve všech třídách školy, a to ve třech variantách (NG, VG, SZŠ). V každé třídě bude metodou náhodného výběru snímáno 10 žáků.

Evaluace situace proběhne po jednom roce.

2) Motivování pedagogů pro změnu

Na základě plánu dalšího vzdělávání budou pedagogičtí pracovníci podrobně seznámeni s charakteristikou a jednotlivými stádii šikany, s přímými a nepřímými varovnými signály šikany a možnými způsoby jejího řešení.

Vedení školy podporuje další vzdělávání pedagogů, které přispívá k prevenci, odhalení či řešení šikany.

V rámci prevence budou pedagogové nadále sledovat situaci ve třídách, především případné změny v chování jednotlivých žáků. Je doporučeno další vzdělávání, studium odborné literatury.

Při řešení problémů spolupracují učitelé s vedením školy, výchovným poradcem a metodikem prevence.

Třídní učitel žákům zdůrazní, na koho se mají obrátit, pokud jsou obětí šikany nebo byli jejími svědky. Třídní učitelé se více zaměří na problematiku kyberšikany.

3) Společné vzdělávání a supervize všech pedagogů

Dvacet pedagogů prošlo ve školním roce 2010/2011 rozsáhlým psychologickým vzděláváním, které se týkalo témat: klima třídy, agrese mezi žáky, učitel v roli pozorovatele třídních kolektivů atd. Semináře byly vedeny psychologem a lékařem – psychiatrem.

Škola má zpracovaný plán dalšího vzdělávání pedagogů. Jedná se o pracovníka pověřeného řešením šikany a také všechny pedagogy školy.

Učitelé si také vzájemně sdělují zkušenosti a poznatky z výuky, ze seminářů i školení, které se jim osvědčily. Pedagogický sbor se snaží pracovat jednotně za podpory vedení školy.

4) Užší realizační tým

Tým tvoří:

Mgr. Martin Metelka – ředitel školy

Mgr. Kateřina Haganová – zástupkyně ředitele, školní metodik prevence

PhDr. Šárka Sedláčková – výchovná poradkyně

Mgr. Jana Kinclová – zástupce třídních učitelů

5) Společný postup při řešení šikanování (šest skupin základních scénářů)

Proškolený pracovník na základě kvalifikovaného odhadu stadia a formy šikanování rozhodne, zda řešení zvládne škola sama nebo si povolá externího odborníka. V případě, že jde o počáteční a obvyklou šikanu, kterou zvládne škola sama, postupuje proškolený pracovník podle scénáře určeného pro tento typ šikanování. Pokročilé a komplikované šikany škola řeší ve spolupráci se specialisty zejména z PPP či jiných zařízení. Do komplikované šikany se zařazují především neobvyklé formy šikany. Patří zde šikany krajně ohrožující bezpečí pedagoga či život oběti, dále šikany se změnou v základním schématu. Prakticky jde zejména o nějakou zvláštnost u přímých a nepřímých účastníků šikany. Patří sem rovněž šikany s rozvinutým zakrývacím systémem. Vážnou komplikací je intenzivnější závislostní vztah mezi oběťmi a agresory a vážnější dopady šikany na oběť.

Šikanování je komplikovaný a paradoxní fenomén a běžné pedagogické postupy zde často selhávají.

Tabulka: Klasifikace scénářů pomoci podle cíle léčby, stadia a formy šikanování (Kolář, 2011)

(A) Situace, které zvládne škola sama:

- a) první pomoc pro obyčejnou počáteční šikanu;
- b) celková léčba pro řešení prvních dvou stadií šikanování, RTP – Rámcový třídní program.

(B) Scénáře, kdy potřebuje škola pomoc externího odborníka:

- c) první pomoc pro komplikovanou počáteční šikanu;
- d) první pomoc (krizové scénáře) pro obyčejnou pokročilou šikanu;
- e) první pomoc (krizové scénáře) pro komplikovanou pokročilou šikanu, patří sem např. výbuch skupinového násilí, tzv. školní lynčování;
- f) celková léčba pro třetí stadium šikanování s běžnou i komplikovanou formou.

(podrobněji viz metodické doporučení)

Pro školu jsou určeny následující dva scénáře. První je určen pro řešení počáteční obyčejné šikany. Důvodem je fakt, že těchto obyčejných počátečních šikan je nejvíce a tvoří obrovské podhoubí pro rozbušení pokročilých a neobvyklých šikan. Druhý scénář je určený k řešení výbuchu skupinového násilí, tzv. školního lynčování. V tomto případě nelze čekat na odborníka-specialistu, protože je oběť ohrožena bezprostředně na zdraví a později je většinou nemožné případ vyšetřit. Škola proto nejprve zakročí sama, vyřeší akutní problém a později jej řeší za pomoci odborníka.

A) Scénář pro obyčejnou počáteční šikanu (Kolář, 2011)

- 1) odhad závažnosti onemocnění skupiny a stanovení formy šikany;
- 2) rozhovor s informátory a oběťmi;
- 3) nalezení vhodných svědků;
- 4) individuální rozhovory se svědky (nepřípustné je společné vyšetřování agresorů a svědků, hrubou chybou je konfrontace oběti s agresory);
- 5) ochrana oběti;
- 6) předběžná diagnóza a volba ze dvou typů rozhovoru:
 - a) rozhovor s oběťmi a rozhovor s agresory (směřování k metodě usmíření);
 - b) rozhovor s agresory (směřování k metodě vnějšího nátlaku);
- 7) realizace vhodné metody:
 - a) metoda usmíření;
 - b) metoda vnějšího nátlaku (výchovný pohovor nebo výchovná komise s agresorem a jeho rodiči);
- 8) třídnická hodina:
 - a) efekt metody usmíření;
 - b) oznámení potrestání agresorů;
- 9) rozhovor s rodiči oběti;
- 10) třídní schůzka;
- 11) práce s celou třídou.

B) Základní krizový scénář pro výbuch pokročilé šikany – poplachový plán pro tzv. školní lynčování (Kolář, 2011)

1) První (alarmující) kroky pomoci

- a) zvládnutí vlastního šoku – bleskový odhad závažnosti a formy šikany;
- b) bezprostřední záchrana oběti, zastavení skupinového násilí.

2) Příprava podmínek pro vyšetřování

- c) zalarmování pedagogů na poschodí a informování vedení školy;
- d) zabránění domluvě na křivé skupinové výpovědi;
- e) pokračující pomoc oběti (přivolání lékaře);
- f) oznámení na policii, paralelně – navázání kontaktu se specialistou na šikanování, informace rodičům.

3) Vyšetřování

- g) rozhovor s obětí a informátory;
- h) nalezení nejslabších článků nespolupracujících svědků;
- i) individuální, případně konfrontační rozhovory se svědky;
- j) rozhovor s agresory, případně konfrontace mezi agresory, není vhodné konfrontovat agresora (agresory) s obětí (oběťmi).

4) Léčba

- k) metoda vnějšího nátlaku a změna konstelace skupiny.

(Komentář k jednotlivým krokům viz metodické doporučení nebo kniha Nová cesta k léčbě šikany - Kolář M. (2011). Nová cesta k léčbě šikany. Praha: Portál.)

6) Primární prevence v třídnických hodinách

Základní pravidla pro chování žáků stanovuje školní řád, který třídní učitelé procházejí s žáky své třídy vždy na začátku školního roku. Některá ustanovení dle potřeby probírají podrobněji.

Pravidla pro vzájemné chování žáků vycházejí ze zásad stanovených na adaptačním kurzu, který je realizován vždy začátkem školního roku ve všech prvních ročnících i v primě. Zde je hravou formou posilováno kultivované jednání žáků a pozitivní vztahy mezi nimi. Pravidla jsou viditelně vyvěšena v kmenové třídě.

Třídní učitelé v průběhu roku opakovaně vhodnou formou hovoří s žáky o klimatu třídy. Uložená výchovná opatření vždy vysvětlují. Dle potřeby zařazují zvláštní třídnické hodiny, na kterých prodiskutují chování a vztahy žáků. Do těchto hodin lze přizvat i výchovného poradce.

7) Primární prevence ve výuce

Školní vzdělávací program začleňuje průřezové téma osobnostní a sociální výchovy do všech předmětů. Kromě toho vymezuje v učivu převážně humanitních předmětů témata, která se týkají klimatu třídy, vzájemných mezilidských vztahů či řešení konfliktů.

Učitelé spolu úzce spolupracují, předávají si vzájemné informace o třídě, urychleně řeší případné problémy nebo situace. Sledují kázeň ve třídách během výuky, v době přestávek a celého pobytu žáků ve škole. Také si všimají chování žáků během školních akcí. V případě nekázně a neobvyklého chování konzultují jednotliví

vyučující tyto problémy s třídním učitelem, případně výchovným poradcem. To vše je vodítkem pro případnou diagnostiku šikany.

8) Primární prevence mimo výuku

Pro zmapování klimatu třídy a případných projevů šikany provádí výchovný poradce každoročně v prvních ročnících a primách v období konce 1. pololetí průzkum formou anonymních dotazníků. Získané údaje poskytuje třídnímu učiteli, případně vedení školy.

Za významnou a osvědčenou primární prevenci lze považovat výše zmíněný adaptační kurz pro první ročníky a primu.

V průběhu roku organizuje školní metodik preventivní aktivity pro kolektivy různých tříd. Jedná se o besedy nebo hravé aktivity, které obvykle realizují na tuto činnost zaměřená občanská sdružení.

Škola nabízí žákům různé volnočasové aktivity. Jedná se především o sportovní kroužky a aktivity, dále zde pracují pěvecké sbory či divadelní soubor.

Ve škole pracuje Studentská rada složená ze zástupců všech tříd školy.

9) Ochranný režim

Ve školním řádu je zakomponován zákaz chování mající charakter šikanování a rovněž opatření, která se váží k tomuto závažnému porušení školního řádu.

Dále jsou vymezena pravidla používání informačních a komunikačních technologií, které jsou spojeny s problematikou kyberšikany.

Pedagogický dozor nad žáky je zajištěn i o přestávkách. Vyučující dozoruji na chodbách, nahlížíjí do tříd a dalších míst pohybu žáků. Po ukončení výuky jsou třídy ihned uzamykány, aby zde žáci nezůstali sami bez dozoru.

Hlavním smyslem je ochrana všech žáků před projevy šikany a jiným nežádoucím rizikovým chováním a respekt k normám vedoucím k vytváření pozitivního klimatu ve škole.

Ochranný režim spočívá také v jednotném a důsledném přístupu pedagogů.

10) Spolupráce s rodiči

Rodiče žáků jsou pravidelně informováni o chování svých dětí na třídních schůzkách, a to i formou individuálních pohovorů. V případě potřeby jsou rodiče kontaktováni telefonicky, e-mailem nebo doporučeným dopisem.

Problémové situace řeší třídní učitel spolu s výchovným poradcem, případně zástupcem vedení školy.

Spolupráce s rodiči probíhá rovněž na úrovni Rady školy, ve které jsou zástupci rodičů.

Podezření na šikanu řeší s rodiči výchovný poradce, metodik prevence, případně třídní učitel nebo zástupce vedení školy.

11) Školní poradenské služby

Výchovné poradkyně, PhDr. Šárka Sedláčková, Mgr. Jana Kinclová a Mgr. Naděžda Libová, a metodik prevence Mgr. Kateřina Haganová přijímají podněty k případnému podezření na šikanu od žáků, rodičů či pedagogů. Následné řešení problematiky se odehrává dle výše uvedených scénářů.

12) Spolupráce se specializovanými zařízeními

V oblasti prevence a případného řešení šikany spolupracuje výchovný poradce nebo školní metodik prevence s dalšími institucemi:

- a) Pedagogicko-psychologická poradna Zlín, pracoviště Vsetín;
- b) pediatři, dětské psychologové, psychiatři;
- c) Sociální odbor MÚ Vsetín, oddělení péče o rodinu, sociální kurátoři;
- d) Policie ČR Vsetín;
- e) občanské sdružení Madio Zlín.

13) Vztahy se školami v okolí

V případě, že jsou do šikanování zapojeni žáci více škol, naváže vedení školy co nejdříve kontakt se zástupci dotyčné školy.

Zpracovala: PhDr. Šárka Sedláčková